

[Jens Thomsen.]

om at indfri den højtærede Statsministers givne Løfte, og saafremt dette sker, kan Forslaget blive af ikke mindre Værdi for Landbruget end Opfyldelsen af de af Mejeribruget stillede Krav. Jeg haaber ogsaa, at alle Oppositionspartierne vil staa samlet om hele Landbrugets Krav. De Ændringsforslag, vi i sin Tid stillede til den nugældende Smørlov, er fuldstændig sammenfaldende med disse Krav, og jeg haaber derfor, at de kan finde almindelig Tilslutning ved Lovforslagets anden Behandling.

Det forbaavtede mig, at Landbrugsministeren ikke havde taget Hensyn til Landbrugets Krav angaaende Valutaattesterne. Dette er nemlig en Foranstaltning, der kan fylde godt i Smørfondens Kasse uden at fordyre de indførte Varer for Forbrugerne, og man skulde jo dog tro, at Ministeren er interesseret i, at de store Værdier, der indeholdes i Valutaattesterne, anvendes til at opretholde en samfundsnødvendig Produktion fremfor en samfundsskadelig Produktion af Millionærer.

Ogsaa Landbrugets Krav med Hensyn til Margarineproduktionen burde Ministeren tage Hensyn til. Jeg maa i denne Henseende henlede Opmærksomheden paa Fællesorganisationens Pjece — der er tilgaaet Tingets Medlemmer — angaaende Margarinelovgivningen i de forskellige Lande. Det fremgaar deraf, at Danmark og England er de eneste Lande, der ikke har truffet effektive Foranstaltninger mod Margarinen, men de to Lande har jo stik modsatte Interesser, idet England er Smørkøber, medens Danmark er Smørsælger, og derfor er det paafaldende, at de to Lande har samme Standpunkt over for Margarine-spørgsmaalet. Hos vore Konkurrenter Australien og New Zealand er Margarineproduktionen fuldstændig forbudt — Danmark er Modsætningen dertil.

Intet Land har saa stort et Margarineforbrug pr. Indbygger som vi, og det er et stort Spørgsmaal, om vi har Raad til at opretholde et saadant Forbrug af Hensyn til Sundheden og Beskæftigelsen. Dr. Nyrop skriver i „Andelsbladet“, at hvis Smaaabørn var en Handelsvare ligesom Kalve og Grise, vilde vi aldrig være kommet op paa det store Margarineforbrug. Denne Udtalelse falder godt i Traad med de Fodringsforsøg, som blev iværksat af Aarhus Oliefabrik, gaaende ud paa at erstatte Smørfedt i Mælk til Grise og Kalve med Margarineolie; det viste sig nemlig, at Kalvene og Grisene blev utrivelige og

døde i stort Tal. Den moderne Ernæringsvidenskab hævder med stor Styrke, at Margarinen har samme skadelige Indvirkning paa Folkesundheden, som det viste sig den havde paa Kalve og Grise.

Dertil kommer, at Raastofferne til Margarinen køber vi i Lande, der ikke køber af os, og vi giver derved Arbejde til Negre og Kinesere, der kan nøjes med en Haandfuld Ris om Dagen og et Figenblad til Beklædning. I 1 kg Smør indeholdes der ca. 3 Timers dansk Arbejde, og i 50 kg Margarine indeholdes der ogsaa 3 Timers dansk Arbejde. Ved at lægge Forbruget over fra Margarine til Smør vilde man forøge Arbejdsmulighederne i Danmark med mindst 200 Millioner Arbejdstimer eller det samme som 90 000 Helaarsarbejdere. Det vilde ogsaa være sundere for Befolkningen at spise Smør end Margarine, og det vilde være sundere for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse. Hvis Staten anvendte lignende Beløb til at erstatte Margarine med Smør, som den nu anvender paa Arbejdsløsheden, vilde Staten sikkert kunne sælge Smør til Forbrugerne til en lavere Pris, end Margarinen koster nu. De Overpriser, Landbruget faar i Udlandet, vidner da ogsaa om, at der udføres et godt Arbejde, som er en Løn værd. Hvis Landbrugets Konkurrenceevne svækkes, saadan at disse Overpriser ikke kan opretholdes, vil det hævne sig paa hele Samfundet. Derfor er det nødvendigt, at alle gode Kræfter samles om at tilvejebringe saadanne Forhold, at en Arbejdsløn kan opnaas gennem Varepriserne.

Vi har ikke Raad til, at vort Land hærages af Arbejdsløshed og Arbejdsangel paa samme Tid. Det er Ungdommen, der skal bære Fremtiden, men hvordan skal den Ungdom, der holdes uden for selvstændig Virksomhed, kunne bære sin Part? Monopolindehaverne spærrer Vejen for den Ungdom, der skulde gaa ind til selvstændig Virksomhed, og den sunde Konkurrence spærres derved ude fra Forretningstilværet. De, der drev Forretningen i 1931, kan skovle Penge i Kassen uden at udføre et dygtigt Arbejde. Gennemføres Mejeribrugets Krav om Valutaattester, vil der blive Adgang for den dygtige Ungdom til at prøve Kræfterne, og man vil genindføre den sunde Konkurrence, der savnes under det nuværende Monopolsystem. Den Prisstigning, som nogle venter som Følge af en saadan Foranstaltning, vil vise sig at blive et Prisfald for mange Importvarer. Hvordan skal den Del af Ungdommen bære sin Del af Fremtiden,